

Sygn. akt IX U 1245/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Iwona Nowak
Protokolant:	Wioleta Potrzásaj

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania **A. K. (W.-K.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale zainteresowanego H. P. (P.)

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania **A. K. (W.-K.)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 23 lipca 2018r. Znak (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż stwierdza, że ubezpieczona jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek H. P. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 4 stycznia 2018r. do 31 stycznia 2018r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1245/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 lipca 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że odwołująca A. K. jako osoba zatrudniona na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek H. P. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 04.01.2018r. do 31.01.2018r.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż z okoliczności sprawy wynika, że zawarcie przez strony umowy zlecenia nie miało na celu faktycznego świadczenia pracy, lecz jedynie pozyskanie wysokich świadczeń z ubezpieczenia z tytułu choroby i macierzyństwa.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona domagając się jej zmiany poprzez objęcie jej ubezpieczeniem społecznym w okresie j.w. z tytułu wykonywania umowy zlecenia zawartej z zainteresowanym H. P.. Wskazała, iż umowa była faktycznie w spornym okresie zrealizowana i wykonywała pracę na rzecz swojego zleceniodawcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczona A. K. urodziła się (...)

Od 2007r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą w postaci firmy usługowo-handlowej. Prowadzi (...) klub, myjnię samochodową oraz usługi transportowe- głównie transport węgla. Od znajomego dowiedziała się, że jest możliwość wykonania zlecenia dla firmy (...). Zainteresowany również prowadzi działalność gospodarczą w postaci doradztwa finansowego oraz sprzedaży towarów z zagranicy. Jego firma ma swoją siedzibę w T., gdzie świadczy usługi podatkowe. Jednocześnie zainteresowany często wyjeżdża do Holandii, gdzie organizuje towar na zamówienie, a następnie przywozi go do kraju i sprzedaje. W spornym okresie zainteresowany znajdował się w trudnej sytuacji rodzinnej i nie miał możliwości osobiście pojechać po zamówiony towar do Holandii. Zawarł więc umowę zlecenia z ubezpieczoną na wykonanie usługi przywozu dwóch partii towaru. Umowa była zawarta na okres od 04.01.2018r. do 31.01.2018r. za wynagrodzeniem 3000 zł brutto. Ubezpieczona wraz ze swoim mężem wykonała w tym okresie dwa transporty swoim samochodem dostawczym, przywożąc m.in. piec gastronomiczny, pianino, kartony z bezpiecznikami, porcelanę oraz antyki. Po powrocie do siedziby firmy ubezpieczona wykonywała czynności związane z rozpakowaniem, posegregowanie i opisaniem bezpieczników. Zawierając umowę nie wiedziała o ciąży. Ciążę stwierdzono (...) i wyznaczono termin porodu na (...), urodziła wcześniej tj. (...) Jest to trzecie dziecko ubezpieczonej, najstarsza córka ma 24 lata. Pieniądze za wykonaną pracę zostały przekazane na konto ubezpieczonej.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego, dokumentacji złożonej do akt sprawy przez odwołującą i zainteresowanego, dokumentacji medycznej (...) zeznań ubezpieczonej i zainteresowanego (k. 28-29a.s.) oraz zeznań świadka M. K.- męża ubezpieczonej (k.73 a.s.).

Sąd dał w całości wiarę tym zeznaniom, ponieważ są one spójne, logiczne i przekonywujące, a ponadto znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.734 § 1 i 2 kc przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się je wykonać bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt.4 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społeczny (Dz.U. z 2017r. poz. 1778) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art.8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są: m.in. osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej „zleceniobiorcami”, oraz osobami z nimi współpracującymi, z zastrzeżeniem ust. 4.

Organ rentowy, wydając decyzję o niepodleganiu A. K. ubezpieczeniom społecznym w tytułu zatrudnienia u zainteresowanego podważył umowę łączącą strony w zakresie faktycznego wykonywania pracy przez ubezpieczoną.

Zatem kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy stan faktyczny ustalony w tej konkretnej sprawie, a wynikający z zeznań ubezpieczonej, zainteresowanego i świadka jak również z dowodów z dokumentów, pozwala na

uznanie, że umowa zlecenia zawarta między odwołującymi jest czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 k.c. mającą na celu obejście przepisów prawa.

W tym miejscu trzeba wskazać, że pozorność oświadczenia woli (art. 83 § 1 k.c.) została potraktowana przez ustawodawcę jako wada oświadczenia woli, nie dotyczy więc oświadczeń wiedzy. Jest to jednak wada szczególnego rodzaju, bo dotycząca oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozoru drugiej stronie, która o takim oświadczeniu wie i na to się zgadza. (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 czerwca 1971r., II CR 250/71, nie publikowany).

Z kolei w wyroku z dnia 23 czerwca 1986r., I CR 45/86 (nie publikowanym) Sąd Najwyższy zdefiniował pozorność jako „wadę oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli, a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywoływało skutków prawnych”. Nie można też przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadomie to przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001r., II UKN 258/00, OSNP z 2002r., Nr 21, poz. 527).

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie nie doszło do zawarcia pozornej umowy zlecenia.

W ocenie Sądu ubezpieczona oraz zainteresowany szczegółowo wyjaśnili w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umowy zlecenia, jaki ubezpieczona miała zakres obowiązków oraz w jaki sposób je zrealizowała. Sąd dał wiarę ich zeznaniom jako logicznym i przekonującym.

Zdaniem Sądu umowa zlecenia, zawarta między stronami z pewnością nie była czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 § 1 k.c., gdyż była faktycznie realizowana.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

Sędzia